

Jelte Oosterhuis

Albert van der Kaap

De opvolger van Teunis Adrianus van der Vlies als dominee in Gasselte was Jelte Oosterhuis. Hij diende de gemeente een kleine vijf jaar, van 11 juni 1933 tot 16 januari 1938.

Jelte Oosterhuis

Jelte Oosterhuis was een zoon van Geert Oosterhuis, gemeente-secretaris van Leek en later burgemeester van Marum, en Anje Waterbolk. Hij werd geboren op 20 oktober 1905 in Midwolde.

Hij trouwde op 25 oktober 1933 in Marum met Jans Hillegonda Anna (Janny) Kapteijn, geboren op 16 december 1909 in Beetsterzwaag, dochter van Cornelis de Kapteijn en Joukje Folpmers. Joukje stamde uit een familie van predikanten. Zij zelf was een dochter van dominee Jacob Folpmers en Jans Hillegonda Anna Lieuwens. Jans op haar beurt was een dochter van dominee Andreas Jacobus Lieuwens en Joukjen de Boer. Andreas was een zoon van dominee Hillebrand Andreas Lieuwes en Anna Hommes.

Jelte Oosterhuis en Jans Hillegonda Anna (Janny) Kapteijn.

Jelte was kandidaat in Marum, toen hij op 11 juni 1933 (of 28 mei 1933) zijn intrede deed in Gasselte. 's Ochtend werd hij bevestigd door ds. Jelte Boonstra uit Gieten die preekte n.a.v. matheus 28:19. 's Middags deed hij zijn intrede met een preek over psalm 73:28, in tegenwoordigheid van ds. Boonstra uit Gieten, ds. Boonstra uit Kollum, ds. Witkop van Norg en ds. Germs uit Veenhuizen. Hij bleef in Gasselte tot 16 januari 1938.

Vervolgens werd hij predikant in Wirdum (Friesland), waar hij bleef tot 1943. In oktober 1941 kreeg hij een beroep uit Norg, waarvoor hij bedankte.

Hij stierf op 25 december 1991 in Heerenveen, zijn vrouw op 17 december 1999 in Appelscha.

Jelte Oosterhuis en Cornelis Hillenius

Jelte Oosterhuis was een verre nazaat van Cornelis Hillenius, een Groningse dominee die een belangrijke rol speelde in de beginperiode van het protestantisme in Drenthe. Cornelis was via de moeder van Jelte, Anje Waterbolk, een van zijn stamgrootvaders. Haar oudgrootvader Geert Jacobs was getrouwd met Elisabeth Peternelle Hillenius, achterkleindochter van Cornelis Hillenius.¹

Jelte Oosterhuis en Hillebrand Andreas Lieuwens

Hillebrand Andreas Lieuwens, geschilderd door Berend Wierts Kunst.

Jelte Oosterhuis was getrouwd met een achterkleindochter van Hillebrand Andreas Lieuwens, dominee in Idaarderadeel. Op vrijdag 6 september 1822 stierf in Idaarderadeel de dochter van Hillebrand Andreas Lieuwens en Anna Hommes, Sophia Engelberta Lieuwens, Zij verdrong in de sloot naast haar huis, 5½ jaar oud. Het gezin bestond op dat moment uit oudste zoon Jacobus 12 jaar, Leonardus Hugeus, 10 jaar, dochter Catharina van acht en het jongste kind Gerard van 4 maanden en dus Sophia.

Hillebrand Andreas, op dat moment 36 jaar, schreef over de dood van zijn dochtertje een hartverscheurend gedicht van zo'n 170 regels, waar je nu bijna 200 jaar later bij lezing nog steeds tranen van in je ogen krijgt. Drie jaar na zijn dochtertje stierf ook de vrouw van Hillebrand, Anna Hommes.

---

¹ <http://casperboelen.nl/Verhalen/Geneab.php?begin=KI1483>

Op den dood van ons dochtertje Sophia Engelberta Lieuwens.

<p>Menig traantje is gevallen, Dierbaar lijkje op uw graf, Maar helaas! Met geen van allen, Viel mij 't wee den boezem af; Menig zuchtje is gevaren, Is gevloten uit mijn hart, Maar niet een, hoe veel zij waren, Gaf verlichting aan mijn smart; Ik zal beproeven, dierbaar wichtje, Dat Gods wil verengeld heeft! Of een treurig lijkgedichtje Adem aan mijn boezem geeft Ik zal beproeven of mijn snaren In mijn lijden al mijn troost Ook het hartzeer doen bedaren Bij de lijkbaar van mijn troost. Ja o Ja aan u te denken,</p> <p>Lieve! Die ik nooit vergeet, Schijnt een stil genot te schenken, Aan mijn diep gekankerd leed, Waar ik kouder troost aanschouwd, Stelt mijn smarte zich te weer, Niets dan voedsel voor mijn rouwen Is de troost die ik begeer. Als de dag is aangebroken, Die mij vroeg tot zorgen zet En ik de armen uitgestoken Naar mijn kroost zou heen gestrekt Als ik ze allen aan zie snellen Met een kus of met een groet, Dan vermaakt mij 't na het tellen Dat een te weinig doet; Dan verlustigt zich mijn</p>	<p>'K hoor nog eens het roerend streelen Van een toverzoete tong 'K zie U weer de liedjes reppen, Vrolijk rennen vlug en snel, En uw hartje vreugde scheppen In het schaterend kinderspel. 'K zie nog eens de blijde roozen, Roozen die gezondheid strooit, Op uw blanken koontjes bloozen, In een gulle lach geplooid. 'K zie... O hemel zij verkleuren, Zij verschieten doods en bleek 'K zie haar lonkend oogje treuren Dat zij ... en dartel .. 'K zie het lijkje op de sponde, Kil, verstijft en bleek en naar; Ik spring op en grijp in 't rond En O God die droom is waar! Waar! Dat zoo veel vreugd vervlogen En mijn foltering is voortaan; Waar! Dat zoo veel hoop bezweken En mij deerlijk is ontrukkt; Dat die lipjes nooit meer spreken Die zoo dicht zijn toegedrukt; Dat die handjes niet meer prangen Niet meer knellen zacht en teer En mijn nat beschreide wangen Niet meer stooren-nimmer meer! Maar dat niets mijn ziel wil strelen Die verdiept is in verdriet, Dat geen ... mijn wond wil</p>	<p>Val en pletter op ons neer Slagen, die het hart doen bloeden Doen alleen waarachtig zeer! Mag zich minder smart verwinnen In mijn gevoel vergaan, 'k hing met al te keer beminnen Lieve zoo verkleeft u aan! Mag nie wil de vleitaal hooren Die de hoop verzint in 't leed, Ik heb zoveel aan U verloren Daar de hoop geen rond.... Ik moet aan zoveel vreugd verzaken Die mij 't leven had verzoet; Ik moet mij 't hart er los van maken Dat bij 't pijnlijk scheuren bloedt. Ik zoek vergeefs van rouw beladen, Troost in mijn bedrukt gezin, Ik moet mijn liefde daar verzaden Aan een dierbaar pand te min Heeft zoo vaak des hemels zegen Mij doen ... dubbel hoog, En den last mij ligt doen... Die mijn schouder nederboog Ik was mijn ziel ten lust gegeven .. het de oogjes open sloot ..ik gaf het de eerste kus in 't leven En den laatsten in den dood... Treuren wil ik eenzaam dwalen, Rouwen met verdoolden geest Duizend maal uw naam herhalen</p>
--	---	---

<p>smarte, In 't herdenken keer op keer Dat ik u niet prang aan 't harte, Die mijn wellust waart weleer. Als ik de afgesloofde zinnen Wieg in sluimer, moe en mat Dan schiet ijlings mij te binnen Dat ik achtloos u vergat Dat mijn hoofd zich bei ter ruste, En ik Lieve niet vooraf U aan 't hart sloot en u kuste, En mijn zegen u niet gaf. Dan verwekken duizend beelden Van genoeg en geneugt Die mij eens zoo innig streelden Nog mijn ziel een sombere vreugd O dan voel ik tranen komen, Tranen om herdacht genot, En nog eens van u te dromen Is mijn laatst gebed aan God! Hij verhoort het! 'K heb u weder, Nog eens weder, dierbaar wicht!</p> <p>'K sluit nog eens verrukt en teder, De armen U om 'lijfje dicht. 'K hoor nog eens het vleiend kweelen Daar mijn ziel zoo graag aan hang</p>	<p>heelen Tranen nog gezangen niet. Aleen .. onmagtig pogen! 't Krijtend hart ontzegt gehoor! Geen vertroosting geen vermogen, Geeft mij weer wat ik verloor. Wat de toekomst mag beloven, Die het weerzien ons bespaart, Engeltje bij god hier boven! Ik wensch u nog terug op aard. Zou ik hoger magt verstoorn En met god in 't oordeel tree Ook nie mag de rede hooren Als het hart... ..</p> <p>Lieve, maak de smart mij schuldig Schuldig ook in 't morrend lied, Heer,... het graf ... Mijn verzwolgen blijdschap niet Eenzaam wil ik dikwijls treuren, Dolen langs... heen En wat troost mij op mag beuren Luistren naar mijn smart alleen, ...</p>	<p>Lieve mij zoo dier geweest De ogen wil ik opwaarts heffen Naar den hemel daar gij woont Op mijn stem uw oor mag treffen En uw aanblik nedertroont dan wat .. gij, dan gelooven, Als gij de oogjes nederslaat Op wat prijs uw vreugd hier boven Uw bedroefden .. staat Ligt dan komt gij bij 't aan schouwen, Dan mijn diep geknaagd verdriet 't eerste traantje niet weerhouden Dat de hemel schreien .... ik dek hare oogen God bedek ze voor mijn rouw Laat haar niet beseffen mogen Wat haar heil verstoren zou, Laat mij 't wee te zwaarder .. .. boven kragt en taak En mijn schouder dieper bukken Zoo 't hart hoger zalig maakt Dat te bidden dat te hoopen Dat zij ..gen zuchtje .. Zet mijn ... boezem open! Voor een zachte straal van troost Dat geloven dat bedenken Dat haar heil geen palen ... Schijnt een zoeken op te sc... In het bitter van mijn leed.²</p>
--	--	---

² <http://www.lieuwens.nl/2016/04/27/een-zeer-droevige-gebeurtenis/>